

Рисунок 1 – Кількість виявлених злочинів в Україні в 1990-2016 рр.
(побудовано автором за даними [3])

Література:

1. Правопорушення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Правопорушення>.
2. Поняття, ознаки, види та стадії злочину [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/11050519/pravo/ponyattya_oznaki_vidi_stadiyi_zlochinu.
3. Правопорушення / Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

**СПАД ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ. ШЛЯХИ
ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ**

Обозна М.Д.

Науковий керівник: Токар І.І., асистент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Промислове виробництво відіграє важливу роль в економіці України. Основним завданням промисловості – є найбільш повне задоволення суспільних потреб у високоякісній продукції, забезпечення технічного переоснащення та інтенсифікації виробництва. В 2016 році Україна пережила найбільшу банківську кризу, в результаті якої з ринку пішла третина фінустанов, було втрачено 30% депозитів в локальній валюті, а в доларі –

більше 40% [1]. Промислове виробництво в Україні в 2017 році скоротилося на 0,1% в порівнянні з 2016 роком, повідомляється на сайті Державної служби статистики України. Це свідчить, що українська влада "робить маленькі кроки" у вирішенні даної проблеми. Згідно з повідомленням, загалом за минулий рік переробна промисловість зросла на 4%, проте в добувній промисловості і розробці кар'єрів стався спад на 5,8%, а в постачанні електроенергії, газу, пари та кондиціонованого повітря відбулося зменшення на 6,5% (найімовірніше, було пов'язано з незвично теплим початком зими) [1]. Падіння промислового виробництва та обсягів вантажоперевезень викликали скорочення зовнішньої торгівлі [2]. На початку 2017 року промисловість України зросла на 5,6% порівняно з початком минулого року [1]. Даний показник є середнім на світовому рівні, так як у січні 2017-го в Казахстані промислове виробництво зросло на 4,9%, Білорусії – на 5,9% [2].

До проблем у галузевій структурі промисловості, що дісталися у спадок від радянського минулого, додалися і нові, пов'язані з відчутними змінами у світовій економіці, що відбуваються у результаті запровадження найновіших досягнень науково-технічного прогресу. Усі ці обставини висунули на передній план проблему реструктуризації (перебудови структури) промисловості. Вона повинна бути спрямована на пріоритетний розвиток найбільш високотехнологічних галузей.

Однією з дуже важливих проблем розвитку промислового виробництва в Україні є те, що за енергозатратами воно продовжує залишатися одним з лідерів у світі. Сучасну економічну ситуацію в Україні характеризують українським повільним нарощуванням наукомісткого виробництва. Країна не здатна забезпечити випереджальний розвиток власної науки та наукомістких галузей, годує іноземну науку та промисловість. Реструктуризація промислового виробництва, його розвиток на основі високих та інноваційних технологій стають пріоритетним завданням державної політики на перспективу. Предметом державного регулювання в промисловості є обсяг виробництва продукції. Темпи росту, рівень розвитку і структура промисловості – важливі показники не тільки кількісної, але і якісної характеристики народного господарства та життєвого рівня населення. Від рівня розвитку індустрії залежить технічний рівень виробництва, структура господарства, його територіальна організація.

Так як проблема на сьогодні стає все більш актуальною, пропонуємо наступні шляхи вирішення:

1) збільшувати виробництво, поновлювати асортимент та підвищувати якість промислової продукції;

2) здійснювати структурні перетворення у промисловості на користь галузей «Групи Б», тобто підвищувати темпи зростання виробництва предметів споживання;

3) раціонально використовувати основні фонди, виробничі потужності, матеріальні, трудові та фінансові ресурси;

4) створювати умови для технічного переоснащення та реконструкції основних фондів;

5) підвищувати рівень організації виробництва в галузі та інше.

Максимально задовольняючи потреби споживачів, господарник відповідною організацією господарювання домагається економії виробничих факторів, зменшення зайвих втрат, тобто здійснює раціональне господарювання. Проте безгосподарність, низький рівень організації господарювання – це вкрай негативні явища – можуть бути в ринковій економіці, що є одним з факторів банкрутства підприємств.

Підсумовуючи вищесказане, можемо зробити висновок, що проблема спаду промислового виробництва є досить актуальною на сьогоднішній день і вимагає розробки та реалізації негайних дій як від держави, так і від регіональних органів влади. Вирішення даної проблеми пов'язане із запровадженням найновіших досягнень наукового прогресу та розвитком високотехнологічних галузей промисловості.

Література:

1. Державна служба статистики України : офіційний веб-сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

2. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України : офіційний веб-сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/?lang=uk-UA>.

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ І РОЗВИТКУ ВЕНЧУРНОГО БІЗНЕСУ

Плахтій А.О.

*Науковий керівник: Попадинець О.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Венчурний капітал протягом останніх 25 років вважається феноменом розвитку американської промисловості. Завдяки саме цьому бізнес-інструментові було впроваджено переважну більшість розробок у новітніх галузях промисловості й медицини. А розпочалася сучасна галузь венчурного бізнесу підприємницькими інвестиціями, які були здійснені в кінці XIX ст. – заможними американськими родинами. Проте найперші інституції венчурного характеру виникли після II світової війни. Одним з перших став Масачусетський технологічний інститут, головною метою якого була комерційна реалізація технологій. У 1957 р. А. Рок зібравши 1,5 млн. дол. заснував фірму Fairchild Semiconductors. Саме він найперший використав термін «венчурний капітал». Одним з кроків до керованої на професійній основі венчурної індустрії став Закон США «Про інвестиції в малий бізнес» (1958 р.). Незважаючи на багаторічний розвиток венчурного підприємництва у Європі та стрімкий підйом ринку інноваційних технологій Азії, США і надалі вважаються безумовним лідером в області ВБ.